

PERIÒDICH POLITICHI VERMELL

:: SALUT PÚBLICA :: INTERESSOS POPULARS :: ARTS Y LLETRAS ::

PREUS DE VENTA
 25 exemplars. . . . . Una pesseta
 Cade número. . . . . 2 quartos
Surt à llum ab tota regularitat à la menos una vegada cada setmana

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ
 6-RONDA DE LA UNIVERSITAT-6
 BARCELONA

PREUS DE SUSCRIPCIÓ
 Tot Espanya, portat à domicili. . . . 8 càs trimestre
 Països de la Unió Postal. . . . . 15 12. 12.
Dona números extraordinaris sempre que ho demanar en circumstancies

FORSA Y CIENCIA

Si utilíssima es la agrupació dels treballadors baix lo punt de vista de la constitució d' una forsa pera conseguir lo triomf d' un ideal, no es menos important respecte à facilitar la transmissió de las ideas y produhir la elaboració d' un pensament científich y comú que il·lumini aquella forsa y que demostri als privilegiats que *'ls treballadors PODEN Y SAHEN.*

Forsa y Ciencia necessitan los treballadors pera obrirse camí à través dels immensos obstacles que oposan las preocupacions y 'ls privilegis, pera arribar à sa emancipació, que no pot significar tan sols l'enderrocament de la opressió que sofreix desde 'ls orígens de la societat, sino la reconstitució d' aquesta, conforme ab los més purs principis de Veritat, Moral y Justicia.

La *Forsa* se dedueix de la agrupació del número. Fàcilment se comprén la impossibilitat en que 's troba tot individu aïslat, y 's veu, al primer cop d' ull, quant valen las agrupacions d' individus.

La *Ciencia* serveix de guia à la agrupació. Una colectivitat deu tenir necessàriament una aspiració, y aquesta deu esser racional; y quan se tracta d' una agrupació tan important com la que forman los treballadors pera reintegrarse en la possessió de sos drets com à homes, se necessita que quedí perfectament definida, indiscutiblement demostrada.

Se queixan los treballadors de que la *ciencia* no està à son alcans. Si se 'ls considera com à membres socials, sí; la socie-

tat ha posat la *ciencia* à las Universitats, ahont van los privilegiats à cercarla, no l' infelís assalariat, pera 'l que ab prou teynas té i ab prou foras pel guanyar no pa ab que s' alimenta. Si se 'ls considera associats, no; la associació te un poder ilimitat y en ell s' hi troba fàcil adquirir la *ciencia*. Qui no cregui això renuncihi à treballar per la justícia social, perque si la associació no serveix para obtenir la *ciencia* (lo poch) menos servirà pera realisar los fruyts de la *ciencia* (lo més).

¿Cóm poden, donchs, los treballadors adquirir la *ciencia*?

No en las Universitats, quals portas están tancadas pera aquell que no té diners.

No seguint cegament à un autor determinat, en qual cas se corre 'l perill de ferse sistemàtics ó sectaris.

Pero sí discutint temas per grupos, tenint en compte las ideas dels autors y las condicions individuals de tots los agrupats, examinantse y criticantse mútuament las conclusions los grupos, y formulant novas ideas després de ben definidas, per los mateixos medis que la associació va descubrint.

Proporcionant los ja instruits las nocion rudimentarias, y fins la instrucció primaria als individus que ho necessitin.

Y establint un sistema de relació y comunicació d' ideas y pensaments, fàcil per medi de la associació, superiors als que posseïxen los privilegiats, qual diner, à pesar de son poder, no pot trencar las barreras del individualisme (vanitat, orgull, ambició, preocupacions, etc., etc).

Forsa y Ciencia poden alcansar los tra-

balladors: sols los costarà **VOLGUER**; y si volen, forts é il·lustrats, transformaran lo mon, enderrocant quantas institucions *contra la ignorancia, la tirania y la explotació*: es à dir, farán la revolució, y si no, no.

AYS D' UN CORNUT

Per fetúmeno gero raro,
 (ja que may raro ha sigut,
 sens treball de demostrarlo)
 veig y comprench y preparo
 que soch un marit cornut.

¿Qui m' ho havia de dir... ja!
 quan promés tranqui s'iva
 que hagués de ser bon xay!
 No m' ho haguera cregut, may
 qu' ella me la freguira!

Badell de mi... tant confiahs
 ab sa virginal pureza
 que, per rarsa, l' aymlaba...
 y potser quan festejava
 ia m' bufaba la promesa!

¿Quin carinyo més poch tendre!
 Jo m' creya qu' era innocenta
 y ab lo que nota... à la cuenta...
 ja res li faltaba a pendre
 quan m' hi vaig casar... ¡dolenta!

Casat, surta de casa
 molt confiat à una hora expressa,
 un corrió... un bon pesot...
 anaba content ab lo que
 à la dona ben depressa.

Era la dona, per mi,
 de xi dols com una bota:
 quin paladar més poch fi!
 no era 'l xi dols ni una gota
 (ara veig qu' era agre 'l xi)

¿Si que m' va ben aixarpar!
 Ella adúltera! glandarra!
 quin modo d' ensarronar!
 Jo sí que poch exclamar
 que m' ha aixafat la guitarra.

¿Qu' n' varesig ser d' animal...
 ara veig la vristat llos
 de mon desengany fatal:
 ara conech, per mes mal,
 que m' va aixecar la cama.

¡Oh! quin cost! ¡quina entranyal!
 ¡quina amor! ¡quina lassanyal!
 trista vida! ¡maia sort!
 ¡quin modo de portar banyas
 y carregar sempre 'l mort!
 ¡Tal taca... zcom la puch treure?
 ¡Y no hi ha qui m'aconelli?
 ¡qui m'ho havia de fer creure
 que m' hagues hagut de veure
 ab l' amor... pintat al oli?
 Per mi si qu' está ben llosta:
 no hi ha perill que la forci
 ni un cop més... ja m'ia postal
 tinc pensat fer la gran festa
 lo dia de Sant Dionís.
 Per ara no tinc consol,
 y 'm pertoca fe 'l mussol
 fins que 'm paga divorciar.
 Ja 'ls dich que farà un bon sol
 quan jo m' hi torni á caspar.

PERPETUO DEL CARRIL.

EN LO CARRER DE CASA

—¡Madres! ¡madres! ¡socorro!
 —¡Qué son aquests crits?
 —¡Qué hi há?
 —¡Qué li passa, donya Quima?
 —¡Deu meu, Deu meu... m' han robat!
 —¡Reina pura!
 —¡Qué diu ara!
 —¡Jesus, Maria, Joseph!
 —Mes ¡cómo ha sigut!
 —¡Sí, digui!
 —¡Cuiti! *
 —¡Ay! no ho sé. Quan he arribat de la
 plassa de comprar ensiam, escarola y bledas,
 que al de casa li agradan molt, vaig
 per obrir la porta y la trobo oberta! ¡ay,
 ay! he dit entre mi mateixa; si tu l' has
 tancada! vaig pera entrar á dins y veig un
 home que saltaba per la part de darrera;
 ¡allavors hi volgut cridar y no hi pogut
 fins que ne sortí á l' escada; ¡Deu meu!
 —¡Jesus!
 —¡Malvats!
 —Pots encara n' hi ha algun altre á
 dins del pis; aneu á buscar un municipal.
 —Sí, sí.

Al cap de cosa de mitja hora arriban
 dos municipals ahont la senyora Quima
 havia donat lo crit d' alarma, se treuen
 los guants y preguntan ab entassis:

—¿Adonde están los ladres?

La senyora Quima, torna á explicar lo cas
 per tercera vegada, y acompanyada dels
 municipals, entra en sa habitació; multitud
 de prendas de vestir están escampadas per
 terra; se passa revista de lo que hi ha, do-
 nant per resultat que faltan tres llensois,
 una caps, dos anells d' or, un rellotje ab
 cadena de plata, una xeringa y vintivuyt
 duros.

Gran número de vehinas forman corrillos
 en lo carrer, comentant lo robo cada
 una á sa manera.

Escoltém lo que diuen.

—Donchs sí, Magdalena, sí; al germá d'
 un conegut del meu marit li van robá fins
 los matalassos!

—Donchs, Catarina, no ho estranyi, per-
 que á la meva cunyada encara li van fer
 mes; ¡ay! que ellas s' havia cobrat vinticin-
 cing duros, de no se qué, y perque no 's
 hi robessin! os va amagar dins la málrega
 del llit ahont ella dormia, y filleta de Deu,

quant los va al á buscar al cap de tres
 dias, ja no hi e.

—¡Ay Jesús!

—Sí, filla, skuy dia s' han de fer uns
 ulls com unas rias; no 's pot fiarse de
 vosté mateixa; no sé com redimoni 's
 lladregots s' homponen; lo que sí sé es
 que sempre va part segura.

—Ja ho pot n dir, ja; cada dia 'l de
 casa, llegeix lo diari robos y mes
 robos.

—Donchs á i ja poden venir á casa,
 ja, que no sabri pas ahont son los pochos
 diners que hi fanyat á costa de moltas
 penas y fatigas, erque han de saber que
 's tinc ben angadets en un mitjó blau
 y á sota d' una bola de l' arcoba, y per-
 que no 's vegi q la rajola no es encasta-
 da com las dem, hi ha una estora que ho
 tapa. ¡Ves qui ará á dir que allí sota hi
 ha passo de cinquanta duros! Ningú, per-
 que jo may ho he dit á ningú; aixó son co-
 sas que no poen dirse y per xó no ho
 dich.

—Sí, sí, te rañ; ara vegi la pobra sen-
 yora Quima, ¡quin trastorn! ¡ves quant
 temps trigará pr guanyar lo que li han
 robat ab tan poc estona, pobre dona!

—Jo no sé que 'l govern, ab tants lla-
 dres com corren no sé ahont anirém á pa-
 rar. L' altre dia si marit de la Paula.

—¿Quina Paula?

—La plats y oles.

—¡Vaya una pesa! aquella si que...

—Donchs filla, li van robar lo rellotje.

—Fort.

—¡Ay, ay! ¿per qué?

No vaig volgué escoltar mes per por de
 no acabar may aquest article, donchs han de
 saber, senyors, que tot quant han llegit es
 lo que va passar entre las vehinas del car-
 rer de casa, dimars de la setmana passada;
 per lo tant, culpis á ells y no á mi si aquest
 article es dolent, pesat y tonto.

LUIS MILLÁ

Fa uns quants dias que 's torna á reme-
 nar la qüestió de ordre públic.

—¿No guanyarán per sustos!

—¡Ab tantas conspiracions com descubri-
 cen los conservadors encara están en pe-
 rill!

Donchs figuin que á Espanya hi ha mes
 revolucionaris que iglesias y tabernas y
 frares y handolers.

—¿De qué dimoni 'ns serveix lo tenir un
 carca-mestis al ministeri?

...

Se diu que aviat morirá tisich un alt
 personatge, molt vocinayre.

—¡Diantre! ¡Si será lo porter del cemen-
 tiri!

—¡Ey! ab permis del fiscal.

...

El Pueblo Catalán té la friolera de una
 vintena de causas pendants.

Tanta plaga conservadora li ha conquis-
 tat la simpatía del públic, passant á ser
 diari, de setmanal que avans era.

Tot lo que volen matar los conservadors,
 creix mes cada dia.

...

Al sortir una tarde dels toros á Tudela,
 uns entusiastas per l' espasa Mazantini,
 van desenganxarli 's animals del cotxe y
 van posarsel á tirar ells.

Y després dirán que no hi ha gent que 's
 coneguin per lo que son bons.

...

Contan los periódichs ministerials que 'l
 rey seu se posa tan bo prenent las ayguas
 de Betelu.

—¡Y donchs volen dir qu' estava malalt!

—Y ja que no 'n sabia res.

Vaja, no 'm donguén més noticias de
 aquestas, sino 'm fareu tornar tisich.

Igual que á un xicot que jo conech, des-
 cendent de una familia que no val pas vin-
 ticinch céntims de pesseta.

...

Al anar á ser embargat un contribuyent
 de Córdoba, tanca la comissió embargado-
 ra dintre la casa, se posá á cridar ¡madres!
 ¡socorro! y comensan á compareixer ve-
 hins ab garrots y alguna escopeta, ab lo
 sant intent d' executar als que embar-
 gavan.

Veus aquí un nou sistema de tributació
 que ara s' ha inventat.

...

Pensanse atrapar á n' en Zorrilla, l' al-
 tre dia á Madrid, la policia va amarrar un
 pacífich empresari de toros.

Ab las planxas que han fet los conser-
 vadors en aquest assumpto, ne tindrian
 ben be prou pera acorassar lo célebre barco
 que ara volen construir.

...

L' altre dia va donarse una pallissa al
 director del *Busilis*, sembla que pera con-
 cencel de que no té tant favor á certs
 subjectes que 'ns fan rebentar de felicitat.

Per supost, que 'l garrotejat periódich
 va dir que no sospitava pas que de alló ne
 tingué la culpa cap autoritat, y menos lo
 digne governador que fa de civil.

No falta qui aixó ho lliga ab las qües-
 tions de joch.

—¿Que 's pensan vostés que s' ha trobat al
 atropellador?

—¡Ca! Lo que va trobarse va ser un fiscal
 que denunciés lo número del *Busilis*, en
 que 's donava compte del atropell.

—¡Si dels conservadors á Xauxa no mes
 hi va un pas!

Aviat per escriure se necessitará més un
 revólver que la ploma.

...

Los conservadors son la gran gent per
 irregularisar.

Ara ja 's diu que no se sab lo que s' ha fet dels **quartos de una subscripció** oberta per aliviar la sort de las familias dels que moriren en la catástrofe del pont de Alcadia.

Los conservadors tan com en Joan Palomo, ells s' ho guisan y ells s' ho menjan. ¡Pujan al poder! Donchs vingan desgracias.

¡Hi ha desgracias! Vingan suscripcions. ¡Hi ha suscripcions! Donchs *Recomans* vingan *Irregularitats* y tot queda á casa. ¡D' aixó 'n dich talent!

.. ..

Ab verdader goig habèm rebut la carta que publiquem, á continuació, del distingit escriptor francès Lleó Taxil, qual conducta anti-clerical dona tant que sentir als ensotanats y qual ben trempada ploma ha posat tant en ridícul, ademés de tot lo cleró, al ex-masó, jesuít, dishauador, y *grandissim* autor de la infalibilitat, en Mastai Ferretti, (a) Pio IX.

Don aixís la carta á que 'ns referim:

<Sr. Director de LA TRAMONTANA.
Paris, 22 Juliol 1884.

•Estimat ciudatá y company:

•Vos prego que anunciem, en vostre estimat periódich, que d'avuy en avant, en vista de la propaganda de las ideas lliberals, jo autoriso á tots los editors y directores de periódichs d' Espanya pera editar y publicar, de qualsevol manera qu' ells vulgan, todas las mevas obras traducidas al espanyol, *sens tenir-ne pagarme cap dret d' autor*. La única condició es que mon nom figuri en las obras que siguin d' aquest modo publicadas.

•Es mon gust que acceptem mos cordials saludos.

•FIRMAT

Lleó Taxil

•Secretari general

•de la Lliga anti-clerical de Fransa

•35, rue des Ecoles, Paris.

•Mas obras fins avuy publicadas son unas trenta.▶

Fins aquí lo distingit esquilador de llana de clatells.

Per la nostra part li prometém que no serém pas dels ultims en traduir á nostre idioma catalá alguna de sas obras, ja que forem los primers en traduir lo célebre *Procs del Papat*, que corregué després per tot' Espanya traduhit del catalá al castellá, y que 'ns valgué una cridada al govern civil y moltas altres dificultats pera no tirar avant en donar á conèixer al public espanyol lo procs que tant be sentá la reputació de Lleó Taxil, y en particular de son advocat M. Delattre, com posá de relleu la mena de *santetot* que distingia al *infalible* Pio IX.

.. ..

La qüestió Pidalasca ab Italia diuhen que torna á rebrotar.

Y que no 's creguin pas que 'l ministre dimiteixi.

Aquí lo primer de tos salvar la patria.

Y ja tots sabem que *lustró* es la *panxa*, tractantse de polític.

.. ..

Ara resulta que la *hécitat* d' en Romero Robledo ab alló deladre fou un cop de bombo tocat á quatreapas pe 'ls diaris ministerials.

Segons ara 's conta, «Romero dormia, y per sentir un xich d' soroll va cridar ¡Madres! ¡pocorro! sen veure ni sentir res més, espaventantse en hauria fet qual-sevol gallina.

¡Y quants romansos ¡han fet del *écor* de D. Húsar!

.. ..

Lo gueto *Bressi* ha teun descubrimt gros.

Nada menos sino queda descubert que á Marsella no mes mojan del cólera los socialistas y la gent de deus avansadas.

¡Mireus que aquest *Bressi* te un talent pitjor que 'ls de Mallorca quan tenen gana!

¡Vos qui s' habia de *pasar* que algunas de las *germanas* de la Grítat, freres y capellans que anaren pells hospitalis, eran socialistas si agafavan b' cólera, e si mon, *non!*

Lo *Diario de Barcelona* aviat no mes servirá que per fer riure.

.. ..

La crisiis de treball va ja lentse del tot insoportable á Barcelona.

Entre que 'ls comestibles s' enfilan de preu de un modo que no 's pot resistir, y la falta de treballis cada dia major, la miseria va estenentse de un modo desconso-lador, com may s' haje vist en nostra ciutat.

Las autoritats continúan tranquilas pensant sols en salvar las instituciones y en preocuparse de que no vinga 'l cólera, sens adonarsen que la miseria es mil voltas mes terrible que la mes cruenta y mortal enfermetat, per ser sos efectes mes ineludibles y molt mes anguniosos, ja que un se ven morir ell y sa familia en mitj de un torment, moral y material que reuneix junt ab la crueltat, la durada.

Y las autoritats, que avuy tenen de representar los *parres* del poble, no saben ó no volen trobar remey á tals maís, ó es que l' Estat es impotent per curarho, y per lo tant, es inútil, ó 'ls governants no serveixen per res de bó.

Ara trieu y remeneu.

A UNA COQUETA

La Coqueta a Madrid.

Oh to falsa dona, que passas la vida
Burlant sens criteri á fe dels bons cors,
Que son tas parolas melosa mentida,
Que es ton dolh llenguatge lo mentir amors;
Que á francas ternemes jamay ets ingrata
Si las acompaña *riquissim present*;
Que n' es ton carinyo amor del que man,
Paig que xil demostres lo que 'l cor no sent.

«Per que vers abuctes fingides, *séñor*?
En que vols ser mostrada l' art de estimar
O es que tens l' estigma de no una coqueta
Y ab lo cor de 'ls homes per orgull ingat?
Professa la ciencia del postreus,
Dunas esperanzas, demostres passió,
Per arribar dia que ab crueldad cansas
Mostra que 'l domata sols fera ambició.

Taments quan estimas, tu no tens conciencia
Tu increíble lurias sentiment y fe,
Tu, quan d' amor parlas, te falta sa essencia;
Negarho no vulgas, jo 'l ho probare;
Men ans de mostrart'ho, jo dich advertirte
Que per lo puresa es rara coqueta,
Tal com ets te poses, no deus mostrararte
Si aquí tas haquesas definir vall jo.

II

UNA COQUETA

Preguntas per que ets coqueta
Y no saps, *coqueta*, per que?
Focas un xich de destreta
Enclaus, jo 't ho dire.

A un amor universal
Dunas en ton bot cabuda,
T' agrada lo ser virgida,
Es sa mestra principal
Presentas un monestral
Y lo teu cor no 'llecturas
Per fer lo expedient tons frases,
Així no, si tens lo talent
En arivar tot expedient
Y no prohibir la plausat!

«aproxima y conquistans
Dun satisfeta y burlana,
Ab lo que mes 's adonia,
T' agrada lo ser marta,
«T' fan veus mes burlana,
Si no 't fan veus potar,
Insolent, burlana, furta,
Tovansa y gong aparatas,
Tots las papers representas
A la comedia d' amor.

Indigna que aquest rival
Duni mala rató á aquell,
Si en te porta un bot anell
Gatí l' altre un diueral,
Per prometre lliberal,
Focas pitjor qu' una aragon
Ets dona de molta elegancia
Sense sempre que 'l teu honor
Pot ser *lletra al portador*
Pagada á primera vista.

Quant jeyos 'ls teus esclaus
Focas á sa passió valias,
Semblant unas barallas
Per lo que de fet las pans,
No comprimes los balaus
Que del amor la poesia,
Qu' es de los vers alegria,
Ab tu no ho poden trobar,
Paig tu sobrament pots dar
Desengany, *coquetaria*.

Agradiu descom semblant,
Un miras indescritible,
Ets solitaria, inefrible,
Y un caminar arrugant,
Son las dots que tas mostrant
En ta estimació fatal,
Tot *Actes*, res real!
No preguntes, no, per que
Ets coqueta, mirat ho,
T' ho puntat al ostend.

ENRIQUE A. Y F.

S' estava morint un malalt á Puente Ulla (Santiago) y demaná rebre á Son Amo avans de descuidarse 'l respirar.

Corren á avisar lo rectó, aquest amaneix las eynas, toca campanas, agafa 'l parayguas encara que no plovia, y portant á Deu per la má, se 'n va á casa 'l malalt.

Acut gent á presenciar la cerimonia, s' ompla la casa, y en lo moment precis en que 'l Senyor de tots anava á entrar per la boca de un tot sol... ¡¡¡brrruuum!!! s' ensorra 'l sostre, van daltabaix tots los devots, se 'n enfilan de pet alguns á la

gloria, y quedan entre las runas un missal de brassos y camas trencadas, caps oberts, costellats pitjor que a la graella, y sets a la pell de tothom.

¡Ahont es lo miracle, preguntan?

En que no 'n va quedar ni un de senser, lo qual es prou-notable.

Y qui no s' aconsoli es perque no vol.

.. ..

La periódich mestis *La Union* se queixa de que a Ceuta no hi ha capellá.

Sembla mentida ¡vritat!

¡Ab tants com van anar ab los carlins no haberhi ni un á preseri!

.. ..

A Vich se tracta de crear un hospital per un cas que hi anés lo cólera.

Pero demanan á uns freres del Remy que 'ls deixin part de la casa gran que ells habitan, y ¡frere m' has dit! sense gosar negarshi del tot fan lo tonto y fan la seva, y diuen que qui vulgui blat segat que se l'espigoli.

Una cosa es servir á Deu lent lo bagarro pe 'ls convents y un' altra proporcionar lo necessari á una població en detriment de las sevas comoditats.

.. ..

S' ha multat en cent pessetas á *El Motin*, per haber publicat tres dishauxas comesas pe 'ls ministros del Senyor.

Aixó es hó.

Sé castiga, per atachs á la moral, als que donan la noticia del fet, y 's deixa tranquils als que nan comés l'acció.

¡Voto á nou! Ja 'm faig de cos ab la moralitat que s' encarrila per aquestas vías.

.. ..

L' Audiencia de Valencia ha condemnat al prebete D. Enrich Fayos á sis mesos de arrest, multa de 125 pessetas, accessorias y gastos.

Y no esperin pas que 'ls diga per quin delicté.

¡No les cas que 'm clavessin alguna multa per atachs á la moral!

.. ..

La bisbe de Jaen ha prohibit la lectura de *Las Dominicales*.

Y de llavors ensá *Las Dominicales* se llegixen mes á Jaen.

¡Quins propagandistas mes bons per la premsa liberal son alguns bisbes!

¡Jo hasta 'ls ho premiaria!

.. ..

En aixerit periódich de Palma, pera demostrar que per miracles no s' ha de anar á Lourdes ni en lloch de tora d' Espanya, conta 'l següent:

A ultims de Desembre de 1398, una noya va demanar á la verge de 'n Lluch que, quan se casés (no la verge, la noya), li concedis la especial mercé de tenir un fill als dos mesos, aixís com tota dona fa cas d' honra no tenirlo fins als nou.

Sembla que la eta va accedirli aquesta mercé, per quant casá sis mesos després, y al cap de dos cis un noy gras com un rectó pe' ls nasosel morit.

Res, igual que hagués estat columna-ria de un mes al danar lo favor á la santíssima fusta.

Y aixó fou tingper tan gran miracle en aquella épocaels crostons als ulls, que fins se feu estar com á tal en los protocols de un stari de la ciutat, en Mateu Salsat, de uesta candorosa manera:

«Diumenge á 25 de Juny any 1399 en Johan Lugany forovi ab la filla d' en Guat, guixer. Diumenge á 31 d' agost la muller de dit Lugany infantá un fill.»

La Autonomia, á qui treyém la noticia, exclama ab molta hó:

Devant de aquest miracle, ¡qué valen los disolts geps de bados ab l' aygua miraculosa de Lourde!

Per cert que no 'lalta rahó.

L' esmentat periódich se proposa desenterrar alguns mirales de la verge mallorquina pera fer la competencia á la francesa y demostrar que en aquesta industria no necessitem gèneo extranjer.

¡Y qué hem de necessitar, si 'n tenim fins per empear la lo mon!

EPIGRAMAS

Vaig aná á cada ahí á la hermosa Hesperada, mes no ho pogui conseqüi, puig lo crist me' va di:

—La senyora está ocupada ab l' Artur, lo seu cors.

Deya ahí una verdillera que te parada en lo Bori.

—En los temps tan mals que curren,

no 's ven ni 's fa res de hó; ja tinch sort que la patata puch dir que m' dona per tot.

Fins en dormir son contracte en Pep y la Magdalena, puig que si ella mora al sostre ell dona al sostre la eskena.

QUINCY VOLADIERAS

ROMBO

Substituir los piéls ab letras que llegidas horizontal y verticalment, digan la primera ratlla, una consonant; la segona, una planta; la tercera, nom de dona; la cuarta, una part del cos humá; y la quinta, una vocal.

P. TROLL

XARADAS

Ha vocal, dos consonant y la rot venréu nadant.

Aliment l' au, letra l' ides; tot gastan los fumados.

RICH NAPRAT

SOLUCIONS

À LAS CABORIAS DEL NÚMERO PASSAT

XARADAS — HERRIERES

Tipografía LA ACADEMIA, Ronda de la Universitat, 6 Barcelona

ANUNCIOS

JUAN PASTOR ULLASTRES, EDITOR

GARIBALDI

HISTORIA LIBERAL DEL SIGLO XIX

Ideas, movimientos y hombres importantes

ESTUDIOS FILOSÓFICO-ORIGINALES

de escritores Italianos, Franceses y Españoles

por la Dirección de

Justo Pastor de Pellico

Obras ilustrada por notables artistas con láminas sueltas y grabados intercalados

Aquesta obra, recomanable per la pureza de criteri liberal ab que toca tot lo transcurregut en nostre sigle, alternat ab la Historia del héroe legendari Garibaldi, ha obtingut lo mes gran favor del públich.

A pesar de quedar terminada ja sa publicació per entregas, se segueixen admetent suscripcions per determinat número de quaderns setmanals, á gust del suscriptor.

La obra consta de 36 quaderns de 64 planas á dos rals cada un.

L' últim quadern, que conté prop de doble lectura dels altres, costa tres rals.

Las preciosas láminas que en gran número adornan la obra, se donan de regalo al senyors suscriptors.

Condicions ventajosas pe 'ls correspondents.

Se suscriu en aquesta Redacció y en totas las principals librerias y centros de suscripciones d' Espanya.

Tota la obra elegantment enquadernada ab magnificas tapas, que forman dos lujosos y abultats tomos, costa no mes que 93 rals.

Apa, liberals, á obtener lo GARIBALDI. HISTORIA LIBERAL DEL SIGLO XIX, que os assegurém no tindréu may per qué arrepenitrosen.

BIBLIOTECA DEL PROLETARI

(À PREU DE COST)

ESTUDIOS FILOSÓFICO-SOCIALES

(2.ª volum)

Conté las materias següent:

Estudios filosófico-sociales sobre la familia.

—Apuntes de Estadística universal.—

—¿Qué es Anarquía?—La cuestion política.

Se publica aquesta Biblioteca en elegants toquets de mes de 200 planas, al preu de 30 céntims de pesseta l' exemplar, y á ral present de 50 per amunt.

Tomets elegantment enquadernats en pasta, una pesseta.

Se venen y 's cuida de son envió en aquesta Administració.